

тринъ синъ на Калояна; и това се потвърждава съ уженванъето му за царицата, вдовицата на Калояна, слѣдъ смъртта негова. Слѣдъ това Борилъ се избралъ и коронясалъ за царь, въ църквата Св. Димитрія въ Търново въ 1207 година есенята. Законния-же наслѣдникъ на Българскія престолъ Иванъ Асѣнь синъ на Асѣня I; като видѣлъ че Бориллъ незаконно похитилъ Престолъ-тъ, слѣдъ престъпното убійство на чича му Калояна, като се уплашилъ че може и него да сполѣти същата участь: побѣгнълъ въ Россія заедно съ брата си Александра. — Бориллъ искаше тоже, подобно на вуйка си Калояна, да води война съ Латинитѣ; но тѣ разбихъ войскатъ му при Бероя (Ески Загара) и самія Борилла свършено разбихъ предъ Филибе въ 1208 година. Въ слѣдствие на това вижда се поражение отъ една страна, и спорядъ честитѣ нападенія що му е правилъ Иванъ Асѣнь II, който съ опълченци Русси му струвалъ разни неприятности; отъ друга же страна и спорядъ неприятелскитѣ сношенія що е ималъ съ Сърбитѣ: принудилъ се е вижда се похитителя на Българскія Престолъ царь Бориллъ, да склучи съюзъ съ Латинскія царь Хенриха и да му даде хубаватъ си дъщеря за съпруга; на които вѣнчяванъето е станало въ Търново много блѣскаво въ 1213 година, (за гоненіята отъ Борилла всичкитѣ еретически секти, и за Соборитѣ що се ставали въ царствованъето му по тоя предметъ тукъ въ Търново, ний спомѣняхми по горѣ). Въ 1216 год. царь Хенрихъ умрѣлъ. Бориллъ останалъ безъ вѣренъ съюзникъ, Иванъ Асѣнь дошълъ съ многочисленни опълченци — Русси, заобиколилъ и обсадилъ Търново. Привърженцитѣ Бориллови въ Търново отслабнали и най сетнѣ, като се убѣдилъ Бориллъ че „*правдата всякога тжржествува*“, и че той слѣдователно не ще може вече да се удържи на незаконно похитенія Български Престолъ: *побѣгнълъ отъ Търново*, но былъ уловенъ и услѣпенъ. Тогава всичкитѣ Търновски Боляри и граждани превзгласили за царь Ивана Асѣня, сина на старія Асѣня I, и Патріархъ-тъ го коронясалъ въ църквата Св. Димитрія въ Тър-